

AMERICAN LAW INSTITUTE

i samarbete med

INTERNATIONAL INSOLVENCY INSTITUTE

**Riktlinjer för kommunikation mellan domstolar i
gränsöverskridande ärenden**

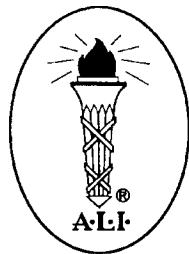
*Antagna och utfärdade för transnationell insolvens:
Principer för samarbete mellan NAFTA-stater*

AV

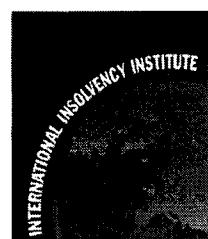
AMERICAN LAW INSTITUTE
Washington, D.C., maj, 2000

och antagna av

INTERNATIONAL INSOLVENCY INSTITUTE
New York juni 2001

The American Law Institute
4025 Chestnut Street
Philadelphia, Pennsylvania 19104-3099
Telephone: (215) 243-1600
Telecopier: (215) 243-1636
E-mail: ali@ali.org
Website: <http://www.ali.org>

The International Insolvency Institute
Scotia Plaza, Suite 2100
40 King Street West
Toronto, Ontario M5H 3C2
Telephone: (416) 869-57657
Telecopier: (416) 640-3027
Email: iii@global.com
Website: <http://www.iiglobal.org>

AMERICAN LAW INSTITUTE

i samarbete med

INTERNATIONAL INSOLVENCY INSTITUTE

**Riktlinjer för kommunikation mellan domstolar i
gränsöverskridande ärenden**

*Antagna och utfärdade för transnationell insolvens:
Principer för samarbete mellan NAFTA-stater*

AV

AMERICAN LAW INSTITUTE
Washington, D.C., maj, 2000

och antagna av

INTERNATIONAL INSOLVENCY INSTITUTE
New York juni 2001

COPYRIGHT © 2003
för
THE AMERICAN LAW INSTITUTE

Alla rättigheter förbehallda
Tryckt i USA

Riktlinjer att tillämpas vid kommunikation mellan domstolar i gränsöverskridande ärenden har framtagits av American Law Institute under och som en del av dess Transnational Insolvency Project och användandet av *Riktlinjerna* i gränsöverskridande fall medges och uppmuntras särskilt. Denna översättning har gjorts, publicerats och distribuerats med tillstånd av American Law Institute. American Law Institute och International Insolvency Institute uttrycker sin tacksamhet till Odd Swarting och Lisen Nord på Setterwalls Advokatbyrå i Stockholm för att ha skapat och tillhandahållit denna översättning.

Innehållet i Riktlinjerna finns tillgängligt på engelska och ett flertal andra språk inklusive kinesiska, franska, tyska, italienska, japanska, koreanska, portugisiska, ryska, svenska och spanska på International Insolvency Institutes hemsida <http://www.iiglobal.org/international/guidelines.html>.

The American Law Institute
4025 Chestnut Street
Philadelphia, Pennsylvania 19104-3099
Tel. ++01 (215) 243-1600
Fax: ++01 (215) 243-1636
E-mail: ali@ali.org
Hemsida: <http://www.ali.org>

The International Insolvency Institute
Scotia Plaza, Suite 2100
40 King Street West
Toronto, Ontario M5H 3C2
Tel. ++01 (416) 869-5757
Fax: ++01 (416) 360-8877
E-mail: info@iiglobal.org
Hemsida: <http://www.iiglobal.org>

FÖRARD AV AMERICAN LAW INSTITUTE

I maj 2000 gav American Law Institute sitt slutliga godkännande av ALI Transnational Insolvency Projects arbete. Det bestod av de fyra band som så småningom publicerats, efter en fördröjning på ett behov av att ta hänsyn till en nyligen antagen mexikansk konkurslag år 2003 med titeln *Transnational Insolvency: Cooperation Among the NAFTA Countries*. Dessa band innehållade både projektets första fas, separata redogörelser för konkurslagarna i Kanada, Mexiko och Förenta Staterna och projektets höjdpunkt, ett band omfattande *Principles of Cooperation Among the NAFTA Countries*. Samtliga återspeglade den gemensamma insatsen av team av reportrar och rådgivare från alla tre NAFTA-länderna och ett fullständigt transnationellt perspektiv. De är utgivna av Juris Publishing, Inc. och kan beställas på ALI:s hemsida (www.ali.org).

Som en biprodukt av vårt arbete med Principles-bandet utgjorde dessa Riktlinjer för kommunikation mellan domstolar i gränsöverskridande ärenden (*Guidelines Applicable to Court-to-Court Communications in Cross-Border Cases*) ursprungligen bilaga B till det bandet och godkändes av ALI år 2000 tillsammans med resten av bandet. Men *Riktlinjerna* har spelat en vital och inflytelserik roll främst *Principles* och har blivit vida översatta och spridda, citerade och tillämpade av domstolar och var för sig godkänts av både International Insolvency Institute and the Insolvency Institute of Canada. Fastän de ursprungligen togs fram inom ramen för ett projekt i syfte att förbättra samarbetet mellan konkursdomstolar inom NAFTA-länder, så vittnar det faktum att de godkänts av III, vars medlemmar utgörs av ledande insolvensjurister från över fyrtio länder, om en relevans och tillämplighet som vida överskrider NAFTA:s område. Det synes inte finnas några skäl att begränsa *Riktlinjerna* till insolvensfall; de bör vara användbara när det behövs förfuvtiga och konsekventa normer för samarbete mellan domstolar engagerade i överlappande processer. Jfr t ex American Law Institute, International Jurisdiction and Judgments Project §12(e) (Tentative Draft No. 2, 2004).

American Law Institute vill uttrycka sin tacksamhet till International Insolvency Institute för dess fortsatta bemödanden att offentliggöra *Riktlinjerna* och göra dem mer allmänt kända för domare och advokater världen runt; till ordföranden i III E. Bruce Leonard i Toronto, vilken som kanadensisk rapportör för Transnational Insolvency Project var den som i första hand tog fram ett utkast till *Riktlinjerna* på engelska och främst ansvarat för och övervakat att de översatts till de olika språk de nu finns på; och till översättarna själva vilkas arbete kommer att göra *Riktlinjerna* mycket mer allmänt åtkomliga. Vi hoppas att denna större åtkomlighet i de nya engelska och tvåspråkiga utgåvorna skall främja bättre kommunikation och därmed bättre förståelse bland olika domstolar och rättssystem i en alltmer globaliserad värld.

LANCE LIEBMAN
Director
The American Law Institute

Internationella Insolvensisitutet

Inledning

Det Internationella Insolvensisitutet (III), en global sammanslutning av ledande insolvensjurister, domare, akademiker och lagstiftare (Regulators), vill gärna rekommendera antagandet och tillämpningen av American Law Institutes *Riktlinjer för kommunikation mellan domstolar i gränsöverskridande fall* i gränsöverskridande och multinationella ärenden. *Riktlinjerna* reviderades och granskades av en kommitté från III och godkändes enhälligt av medlemmarna vid III:s årsmöte och konferens i New York i juni 2001.

Sedan de godkänts av III, har *Riktlinjerna* tillämpats i ett flertal gränsöverskridande fall med avsevärd framgång i att uppnå den samordning som är så nödvändig för att bevara ekonomiska värden för alla borgenärer involverade i internationella fall. III rekommenderar utan förbehåll att insolvensjurister och domare använder *Riktlinjerna* på ett så tidigt stadium som möjligt i ett gränsöverskridande fall så att de finns tillgängliga så snart berörda domstolar behöver kommunicera med varandra, t ex när en domstols agerande kan påverka ärenden i den andra domstolen.

Trots att *Riktlinjerna* utarbetades i insolvenssammanhang, har processjurister och domare noterat att *Riktlinjerna* skulle vara lika värdefulla och konstruktiva i vilket internationellt rättsfall som helst där två eller flera domstolar är involverade. *Riktlinjernas* positiva effekt skulle i själva verket i processer med många jurisdiktioner bli ännu större i fall där flera domstolar är involverade. Det är viktigt att ha klart för sig att *Riktlinjerna* kräver att all inhemska praxis och förfaranden efterlevs och att *Riktlinjerna* inte förändrar eller påverkar parternas materiella rättigheter eller ger någon part fördel över någon annan part.

Internationella Insolvensisitutet vill uttrycka sin uppskattning till de medlemmar som har ordnat översättning av *Riktlinjerna* till franska, tyska, italienska, koreanska, japanska, kinesiska, portugisiska, ryska och svenska och framför också sin uppskattning till American Law Institute för översättningen till spanska. III vill också framföra sitt tack till American Law Institute, Insolvency Institute of Canada, American College of Bankruptcy och Ontario Superior Court of Justice Commercial List Committee för deras vänliga och generösa ekonomiska stöd för att få till stånd publicering och spridning av *Riktlinjerna* i tvåspråkiga versioner i större länder runt om i världen.

De läsare som uppmärksammat rättsfall där *Riktlinjerna* tillämpats uppmanas att delge III detaljerna i dessa fall (fax: 416-360-8877; e-mail: iiiglobal.org) så att alla kan dra nytta av den erfarenhet och positiva resultat som kommer av att anta och tillämpa av

Riktlinjerna. *Riktlinjernas* kontinuerliga utveckling och de rättsfall i vilka *Riktlinjerna* har tillämpats kommer att finnas kvar på III:s hemsida *iiiglobal.org*.

III och dess medlemmar är mycket glada för att ha varit en del av *Riktlinjernas* utveckling och framgång och vill lovorda American Law Institute för dess framsynthet i att utarbeta *Riktlinjerna* och stödja deras globala spridning till insolvensjurister, domare, akademiker och lagstiftare. Bruket av *Riktlinjerna* i internationella rättsfall kommer att för alltid förändra internationell insolvens och rekonstruktion till det bättre och insolvenssamfundet står i stor tacksamhetsskuld till American Law Institute för den inspiration och förutseende som har gjort detta möjligt.

E. Bruce Leonard
Ordförande
International Insolvency Institute

Toronto, Ontario
Mars 2004

Juridiskt Förord

Vi anser att samarbete och samordning mellan domstolar är klart fördelaktigt för alla intressenter som är involverade i gränsöverskridande insolvens- och rekonstruktionsärenden. Förenta Nationerna har erkänt fördelen med kommunikation mellan domstolar i internationella processer genom *Model Law on Cross-Border Insolvency*, utarbetad av Förenta Nationernas Commission on International Trade Law och godkänd av Förenta Nationernas generalförsamling 1999. Fördelarna med att kunna kommunicera har även erkänts i Europeiska Unionens Regulation on Insolvency Proceedings som blev bindande för EU:s medlemsstater 2002.

Guidelines for Court-to-Court Communications in Cross-Border Cases utarbetades i American Law Institutes Transnational Insolvency Project omfattande NAFTA-länderna Mexico, USA och Kanada. *Guidelines* har godkänts av ALI och av International Insolvency Institute där 40 länder över hela världen är medlemmar. Vi är medvetna om att varje land har sin unika särart och att varje land har sina egna stolta juridiska traditioner och principer. *Guidelines* är inte avsedda att ändra eller förändra de inhemska regler eller procedurer som är tillämpliga i ett land och är inte avsedda att påverka eller inskränka någon parts materiella rättigheter i processer i domstolarna. *Guidelines* är avsedda att stödja och underlätta samarbete i internationella ärenden med hänsyn tagen till alla respektive tillämpliga regler och förfaranden i berörda domstolar.

Guidelines kan anpassas antingen till processrätten i jurisdiktionen ifråga eller till de speciella omständigheterna i enskilda fall för att uppnå högsta möjliga samarbetsnivå mellan domstolarna när det gäller ett multinationellt insolvensförfarande. *Guidelines* är emellertid inte begränsade till insolvensärenden och kan vara behjälpliga när det gäller icke-insolvensärenden som omfattar mer än ett land. Många av oss har redan använt *Guidelines* i gränsöverskridande fall och uppmanar intressenter och advokater i internationella ärenden att beakta de fördelar de kan uppnå i sina ärenden genom att tillämpa och implementera *Guidelines*.

April

2004

Mr. Justice David Baragwanath
High Court of New Zealand
Auckland, New Zealand

Chief Justice Donald I. Brenner
Supreme Court of British Columbia
Vancouver

Hon. Sidney B. Brooks
United States Bankruptcy Court
District of Colorado
Denver

Hon. Charles G. Case, II
United States Bankruptcy Court
District of Arizona
Phoenix

Mr. Justice Miodrag Dordević
Supreme Court of Slovenia
Ljubljana

Hon. James L. Garrity, Jr.
United States Bankruptcy Court
Southern District of New York (Ret'd)
Shearman & Sterling
New York

Mr. Justice Paul R. Heath
High Court of New Zealand
Auckland, New Zealand

Chief Judge Burton R. Lifland
United States Bankruptcy Appellate
Panel for the Second Circuit
New York

Hon. George Paine II
United States Bankruptcy Court
District of Tennessee
Nashville

Mr. Justice Adolfo A.N. Rouillon
Court of Appeal
Rosario, Argentina

Mr. Justice Wisit Wisitsora – At
Business Reorganization Office
Government of Thailand
Bangkok

Mr. Justice J.M. Farley
Ontario Superior Court of Justice
Toronto

Hon. Allan L. Gropper
Southern District of New York
United States Bankruptcy Court
New York

Hon. Hyungdu Kim
Supreme Court of Korea
Seoul

Mr. Justice Gavin Lightman
Royal Courts of Justice
London

Hon. Chiyoung Rim
District Court
Western District of Seoul
Seoul, Korea

Hon. Shinjiro Takagi
Supreme Court of Japan (Ret'd)
Industrial Revitalization Corporation of Japan
Tokyo

Mr. Justice R.H. Zulman
Supreme Court of Appeal of South Africa
Parklands

Översättarens inledning

Riktlinjerna för kommunikation mellan domstolar i gränsöverskridande ärenden (Riktlinjerna) utarbetades i American Law Institutes 'Transnational Insolvency Project' och **Riktlinjerna** har därefter godkänts av det välrenommerade International Insolvency Institute.

Riktlinjerna har tillämpats i ett flertal gränsöverskridande ärenden och har därvid ansetts vara ett viktigt instrument för att uppnå den samordning som är nödvändig för att säkerställa värden för borgenärer involverade i internationella ärenden.

Jag är övertygad om att **Riktlinjerna** skulle kunna vara till stor hjälp för att underlätta bättre kommunikation och därigenom bättre kunskap och förståelse i komplicerade gränsöverskridande ärenden där svenska domstolar och domstolar i andra jurisdiktioner är involverade.

Odd Swarting

Riktlinjer för kommunikation mellan domstolar i gränsöverskridande ärenden

Inledning:

Ett av de viktigaste momenten vid samarbete i gränsöverskridande ärenden är kommunikation mellan handhavande myndigheter i berörda länder. På grund av domstolarnas betydelse i insolvens- och rekonstruktionsförfaranden är det ännu viktigare att de övervakande domstolarna kan samordna sin verksamhet för att tillse att intressenter i företag med ekonomiska problem får största möjliga utfall.

Dessa Riktlinjer är avsedda att förbättra samarbete och harmonisering i insolvensförfaranden som berör mer än ett land genom kommunikation mellan berörda jurisdiktioner. Direktkontakter mellan domare eller förvaltare (konkursförvaltare och/eller rekonstruktörer) i ett främmande land ger dock upphov till frågor om trovärdighet och lämpliga procedurregler. Situationen i sig skapar sannolikt problem för de tvistande parterna såvida inte förfarandet är transparent och uppenbart rättvist. Kommunikation mellan domstolar i gränsöverskridande ärenden är således både viktigare och känsligare än i inhemska fall. Dessa Riktlinjer stödjer sådan kommunikation och kanaliserar den samtidigt genom transparenta förfaranden. Riktlinjerna är avsedda att möjliggöra snabbt samarbete i ett pågående insolvensärende och samtidigt tillförsäkra alla berörda ett tillbörligt förfarande.

En domstol som avser att använda Riktlinjerna - helt eller delvis, med eller utan modifiering - bör formellt anta dem innan de tillämpas. En domstol kan vilja göra sin tillämpning av Riktlinjerna villkorad av eller tillfällig till dess de antas av andra berörda domstolar i ärendet. Den antagande domstolen vill möjligen göra tillämpningen eller varaktigheten beroende av att Riktlinjerna antas av andra domstolar på ett i huvudsak liknande sätt för att garantera att domare, advokater och parter inte blir föremål för olika behandling.

Riktlinjerna bör antas efter det att parterna och ombuden underrättats i enlighet med inhemska förfaranden med avseende på viktiga processuella beslut under liknande omständigheter. Om kommunikation med andra domstolar behövs omgående bör inhemska förfaranden, inklusive de krav på information som används i brådskande eller nödfallssituationer användas inklusive i tillämpliga fall en interimistisk giltighetsperiod följd av ytterligare övervägande avseende Riktlinjerna vid ett senare tillfälle. Frågor rörande vilka parter som har rätt till sådan underrättelse (t ex alla parter eller representant för part eller ett ombud för parterna) och hur domstolen beaktar protester (t ex med eller utan muntlig förhandling) styrs av rättegångsordningen i varje jurisdiktion och berörs inte i Riktlinjerna.

Riktlinjerna är inte tänkta att vara statiska utan skall anpassas och modifieras för att passa förhållandena i enskilda fall och förändras och utvecklas vartefter det internationella insolvenssamfundet vinner erfarenhet av att arbeta med dem. De skall enbart tillämpas på sätt som hade skett avseende viktiga beslut eller liknande vid ett inhemskt förfarande under liknande omständigheter. De berör inte de detaljer vad gäller

underrättelse och procedurer som är avhängiga av lag och praxis i varje jurisdiktion. Riktlinjerna representerar emellertid synsätt som förmodligen kommer att bli mycket användbara för att uppnå effektiva och rätvisande beslut i gränsöverskridande insolvensärenden. Det rekommenderas därför att de används med sådana modifieringar och under sådana omständigheter som är lämpliga i enskilda fall.

Riktlinje 1

Med undantag för brådskande fall bör domstolen innan den kommuniceras med en annan domstol förvissa sig om att en sådan kommunikation står i överensstämmelse med tillämpliga rättegångsregler i det egna landet. Då en domstol avser att tillämpa dessa Riktlinjer (helt eller delvis och med eller utan modifieringar), bör de Riktlinjer som avses att tillämpas i möjligaste mån formellt antas innan de tillämpas. Samordning av Riktlinjer mellan domstolar är önskvärd och befattningshavare vid båda domstolarna kan kommunicera i enlighet med Riktlinje 8 (d) avseende tillämpning och införande av Riktlinjerna.

Riktlinje 2

En domstol kan kommunicera med en annan domstol i samband med ärenden som rör dess förfaranden i syfte att koordinera och harmonisera sina förfaranden med förfaranden i den andra jurisdiktionen.

Riktlinje 3

En domstol kan kommunicera med en förvaltare (Insolvency Administrator) i en annan jurisdiktion eller en behörig representant för domstolen i den jurisdiktionen i samband med samordning och harmonisering med förfaranden i den andra jurisdiktionen.

Riktlinje 4

En domstol kan medge en vederbörligen förordnad förvaltare att kommunicera direkt med en utländsk domstol, villkorat av den utländska domstolens tillstånd, eller genom en förvaltare i den andra jurisdiktionen eller genom en behörig representant för den utländska domstolen på de villkor domstolen anser lämpliga.

Riktlinje 5

En domstol kan motta meddelanden från en utländsk domstol eller från en behörig representant för den utländska domstolen eller från en utländsk förvaltare och bör svara direkt om meddelandet är från en utländsk domstol (i enlighet med Riktlinje 7 i händelse av tvåvägskommunikation) och kan svara direkt eller genom en behörig representant för domstolen eller genom en behörigen förordnad förvaltare om meddelandet är från utländsk förvaltare, under förutsättning att inhemska regler rörande ex parte-kommunikation följs.

Riktlinje 6

Kommunikation från en domstol till en annan kan ske genom att domstolen;

- (a) sänder eller vidarebefordrar kopior av formella beslut, domar, utlåtanden, beslutsskäl, endosseringar, rättegångsprotokoll eller andra dokument direkt till den andra domstolen och ger meddelande i förväg till ombuden för berörda parter på sådant sätt domstolen finner lämpligt;
- (b) anmodar ett ombud eller en utländsk eller inhemsk förvaltare att vidarebefordra eller skicka kopior av dokument, inlagor, affidavit, sakframställningar, föredragningar eller andra dokument som ingivits eller kommer att inges till domstolen till den andra domstolen på lämpligt sätt samt ge meddelande i förväg till ombud för berörda parter på sådant sätt domstolen finner lämpligt;
- (c) deltar i tvåvägskommunikation med den andra domstolen per telefon eller videokonferens eller andra elektroniska hjälpmedel varvid Riktlinje 7 skall gälla.

Riktlinje 7

Vid kommunikation mellan domstolar enligt Riktlinjerna 2 och 5 per telefon eller videokonferens eller andra elektroniska hjälpmedel skall, såvida inte annat föreskrivits av någon av de två domstolarna;

- (a) ombud för alla parter ha rätt att delta personligen under kommunikationen och meddelande i förväg om kommunikationen skall ges till alla parter i enlighet med tillämpliga rättegångsregler i varje domstol;
- (b) kommunikation mellan domstolarna spelas in och eventuellt skrivas ut. En utskrift kan göras från en inspelning av kommunikationen vilken, med båda domstolarnas medgivande, bör behandlas som en officiell utskrift av kommunikationen;
- (c) kopior av alla inspelningar av kommunikationen, av alla utskrifter av kommunikationen som gjorts enligt någondera domstols direktiv och av alla officiella utskrifter som gjorts av en inspelning arkiveras som del av dokumentationen i förfarandet och göras tillgängliga för ombud för alla parter i båda domstolarna i enlighet med sådana direktiv rörande sekretess som domstolarna finner lämpliga; och
- (d) tid och plats för kommunikation mellan domstolarna vara till båda domstolarnas belåtenhet. Annan personal än domare i var domstol får kommunicera till fullo med varandra för att vidta nödvändiga åtgärder för kommunikationen utan att ombud behöver närvara såvida inte någondera domstol beordrat annorlunda.

Riktlinje 8

I händelse av kommunikation mellan domstolen och en behörig representant för den utländska domstolen eller en utländsk förvaltare enligt Riktlinjerna 3 och 5 per telefon eller videokonferens eller andra elektroniska hjälpmedel skall, såvida inte domstolen beordrat annorlunda;

- (a) ombud för alla berörda parter ha rätt att delta personligen under kommunikationen och meddelande i förväg om kommunikationen skall ges till alla parter enligt tillämpliga rättegångsregler i varje domstol;
- (b) kommunikationen spelas in och eventuellt skrivas ut. En utskrift kan göras från en inspelning av kommunikationen vilken, med båda domstolarnas medgivande, kan behandlas som en officiell utskrift av kommunikationen;
- (c) kopior av alla inspelningar av kommunikationen, av alla utskrifter av kommunikationen som gjorts enligt något direktiv från domstolen och av alla officiella utskrifter som gjorts av en inspelning arkiveras som del av dokumentationen i förfarandet och göras tillgängliga för den andra domstolen och till ombud för alla parter i båda domstolarna i enlighet med sådana direktiv rörande sekretess som domstolen finner lämpliga; och
- (d) tid och plats för kommunikationen vara till domstolens belåtenhet. Annan personal än domare i var domstol får kommunicera till fullo med behörig representant för den utländska domstolen eller den utländske förvaltaren för att vidta nödvändiga åtgärder för kommunikationen utan att ombud behöver närvara såvida inte domstolen beordrat annorlunda.

Riktlinje 9

En domstol kan hålla gemensam muntlig förhandling med en annan domstol. I samband med sådan gemensam muntlig förhandling skall följande gälla såvida inte annat föreskrivits eller angivits i något tidigare justerat protokoll som kan tillämpas på en sådan gemensam muntlig förhandling:

- (a) Varje domstol skall samtidigt kunna lyssna till handlingarna i den andra domstolen.
- (b) Vittnesmål eller skriftlig dokumentation som ingivits eller skall inges i en domstol skall, i enlighet med denna domstols direktiv, vidarebefordras till den andra domstolen eller göras elektroniskt åtkomlig i ett offentligt tillgängligt system före den muntliga förhandlingen. Vidarebefordran av sådant material till den andra domstolen eller dess offentliga åtkomlighet i ett elektroniskt system skall inte göra den part som ingivit materialet till föremål för den andra domstolens jurisdiktion.
- (c) Inlagor eller framställningar från någon parts ombud skall endast göras till den domstol där den representant som inger inlagor uppträder, såvida inte

representanten fått särskild tillåtelse av den andra domstolen att göra framställningar dit.

- (d) Enligt Riktlinje 7 (b) skall en domstol ha rätt att kommunicera med den andra domstolen vid en gemensam muntlig förhandling, med eller utan ombuds närvilo, för att fastställa Riktlinjer för vederbörligt ingivande av inlagor och domstolarnas avgivanden av yttranden och för att samordna och lösa alla processuella, administrativa eller förberedande ärenden rörande den gemensamma muntliga förhandlingen.
- (e) Enligt Riktlinje 7 (b), skall domstolen i anslutning till den gemensamma muntliga förhandlingen ha rätt att kommunicera med den andra domstolen, med eller utan ombuds närvilo, i syfte att avgöra om samordnade beslut kan fattas av båda domstolarna och för att samordna och lösa alla processuella eller icke-materiella ärenden i anslutning till den gemensamma muntliga förhandlingen.

Riktlinje 10

Domstolen skall, utom vid behörig invändning på giltiga grunder och då endast i sådan invändnings utsträckning, godkänna och acceptera som äkta de författningsbestämmelser, lagstadgade eller administrativa föreskrifter och domstolsregler som är allmänt tillämpliga på förfarandena i den andra jurisdiktionen utan ytterligare bevisning eller exemplificering därav.

Riktlinje 11

Domstolen skall, utom vid behörig invändning på giltiga grunder och då endast i sådan invändnings utsträckning, acceptera att föreskrifter som utfärdats i förfarandena i den andra jurisdiktion är korrekt och i laga ordning avfattade eller införda på eller i anslutning till respektive datering och acceptera att sådana föreskrifter inte kräver ytterligare bevisning eller exemplificering med hänsyn till förevarande förfarande, med undantag för alla sådana förbehåll som enligt domstolen är skäliga avseende förfaranden gällande överklaganden eller omprövningar som ännu inte prövats avseende den aktuella föreskriften.

Riktlinje 12

Domstolen kan samordna sina förfaranden med förfaranden i en annan jurisdiktion genom att upprätta en förteckning över parter som är berättigade till underrättelse om förfaranden i domstolen i den andra jurisdiktionen ("tillhörande annan jurisdiktion"). Alla meddelanden, ansökningar, yrkanden och andra handlingar som inges till domstolen i anledning av förfarandet kan förordnas att också tillhandahållas eller delges parten tillhörande annan jurisdiktion, genom att tillhandahålla sådana handlingar elektroniskt i ett offentligt åtkomligt system eller genom faxöverföring, rekommenderat brev eller bud eller på sådant sätt som domstolen kan ombesörja i enlighet med tillämpliga rutiner i domstolen.

Riktlinje 13

Domstolen kan utfärda föreskrifter eller anvisningar som möjliggör för en utländsk förvaltare eller en borgenärsrepresentant i förfarandet i den andra jurisdiktionen att inställa sig och höras av domstolen utan att därfor omfattas av den domstolens jurisdiktion.

Riktlinje 14

Domstolen kan beordra att uppskov av förfaranden som påverkar berörda parter, utan ytterligare beslut från domstolen, inte skall avse ansökning eller hemställan vilken ingivits av parter till den andra domstolen eller att tillstånd ges till parter att inge sådan ansökning eller hemställan till domstolen på de villkor och förutsättningar den finner lämpliga. Kommunikation domstol till domstol enligt Riktlinjerna 6 och 7 kan ske om en ansökan eller hemställan som ingivits till domstolen påverkar eller skulle kunna påverka ärenden eller förfaranden i domstolen i den andra jurisdiktionen.

Riktlinje 15

En domstol kan kommunicera med en domstol i en annan jurisdiktion eller med en behörig representant för en sådan domstol på sådant sätt som föreskrivs i dessa Riktlinjer i syfte att samordna och harmoniera dess förfaranden med förfaranden i den andra jurisdiktionen oavsett formen för dess förfarande eller förfarandet i den andra domstolen, varhelst ärendena och/eller parterna i förfarandena är gemensamma. Domstolen bör, i avsaknad av tvingande skäl till motsatsen, sålunda kommunicera med domstolen i den andra jurisdiktionen där juridiska intressen så kräver.

Riktlinje 16

Anvisning som domstolen utfärdat under dessa Riktlinjer lyder under sådana ändringar, modifieringar och utvidgningar som domstolen kan anse lämpliga för de syften som beskrivs ovan och för att återspeglar förändringar och utveckling från tid till annan i dess förfaranden och förfaranden i den andra domstolen. Alla anvisningar kan kompletteras, modifieras och formuleras om från tid till annan och sådana modifieringar, ändringar och omformuleringar bör träda i kraft då de antagits av båda domstolarna. Om någon av domstolarna har för avsikt att komplettera, ändra eller upphäva anvisningar som utfärdats under dessa Riktlinjer skall domstolen, om samtycke från båda domstolarna inte föreligger, varsla den andra berörda domstolen i skälig tid om sin avsikt att göra detta.

Riktlinje 17

Åtgärder som övervägs under dessa Riktlinjer utgör ingen kompromiss eller avstående från domstolens sida från maktbefogenheter, ansvar eller bestämmanderätt och utgör inget materiellt avgörande i något ärende i domstolen eller i den andra domstolen eller något avstående från någon av parterna från några av deras materiella rättigheter eller krav eller någon begränsning av verkan av någon av de föreskrifter som utfärdats av domstolen eller av den andra domstolen.

**Guidelines
Applicable to Court-to-Court Communications
in Cross-Border Cases**

Introduction:

One of the most essential elements of cooperation in cross-border cases is communication among the administrating authorities of the countries involved. Because of the importance of the courts in insolvency and reorganization proceedings, it is even more essential that the supervising courts be able to coordinate their activities to assure the maximum available benefit for the stakeholders of financially troubled enterprises.

These Guidelines are intended to enhance coordination and harmonization of insolvency proceedings that involve more than one country through communications among the jurisdictions involved. Communications by judges directly with judges or administrators in a foreign country, however, raise issues of credibility and proper procedures. The context alone is likely to create concern in litigants unless the process is transparent and clearly fair. Thus, communication among courts in cross-border cases is both more important and more sensitive than in domestic cases. These Guidelines encourage such communications while channeling them through transparent procedures. The Guidelines are meant to permit rapid cooperation in a developing insolvency case while ensuring due process to all concerned.

A Court intending to employ the Guidelines — in whole or part, with or without modifications — should adopt them formally before applying them. A Court may wish to make its adoption of the Guidelines contingent upon, or temporary until, their adoption by other courts concerned in the matter. The adopting Court may want to make adoption or continuance conditional upon adoption of the Guidelines by the other Court in a substantially similar form, to ensure that judges, counsel, and parties are not subject to different standards of conduct.

The Guidelines should be adopted following such notice to the parties and counsel as would be given under local procedures with regard to any important procedural decision under similar circumstances. If communication with other courts is urgently needed, the local procedures, including notice requirements, that are used in urgent or emergency situations should be employed, including, if appropriate, an initial period of effectiveness, followed by further

consideration of the Guidelines at a later time. Questions about the parties entitled to such notice (for example, all parties or representative parties or representative counsel) and the nature of the court's consideration of any objections (for example, with or without a hearing) are governed by the Rules of Procedure in each jurisdiction and are not addressed in the Guidelines.

The Guidelines are not meant to be static, but are meant to be adapted and modified to fit the circumstances of individual cases and to change and evolve as the international insolvency community gains experience from working with them. They are to apply only in a manner that is consistent with local procedures and local ethical requirements. They do not address the details of notice and procedure that depend upon the law and practice in each jurisdiction. However, the Guidelines represent approaches that are likely to be highly useful in achieving efficient and just resolutions of cross-border insolvency issues. Their use, with such modifications and under such circumstances as may be appropriate in a particular case, is therefore recommended.

Guideline 1

Except in circumstances of urgency, prior to a communication with another Court, the Court should be satisfied that such a communication is consistent with all applicable Rules of Procedure in its country. Where a Court intends to apply these Guidelines (in whole or in part and with or without modifications), the Guidelines to be employed should, wherever possible, be formally adopted before they are applied. Coordination of Guidelines between courts is desirable and officials of both courts may communicate in accordance with Guideline 8(d) with regard to the application and implementation of the Guidelines.

Guideline 2

A Court may communicate with another Court in connection with matters relating to proceedings before it for the purposes of coordinating and harmonizing proceedings before it with those in the other jurisdiction.

Guideline 3

A Court may communicate with an Insolvency Administrator in another jurisdiction or an authorized Representative of the Court in that jurisdiction in connection with the coordination and harmonization of the proceedings before it with the proceedings in the other jurisdiction.

Guideline 4

A Court may permit a duly authorized Insolvency Administrator to communicate with a foreign Court directly, subject to the approval of the foreign Court, or through an Insolvency Administrator in the other jurisdiction or through an authorized Representative of the foreign Court on such terms as the Court considers appropriate.

Guideline 5

A Court may receive communications from a foreign Court or from an authorized Representative of the foreign Court or from a foreign Insolvency Administrator and should respond directly if the communication is from a foreign Court (subject to Guideline 7 in the case of two-way communications) and may respond directly or through an authorized Representative of the Court or through a duly authorized Insolvency Administrator if the communication is from a foreign Insolvency Administrator, subject to local rules concerning ex parte communications.

Guideline 6

Communications from a Court to another Court may take place by or through the Court:

- (a) Sending or transmitting copies of formal orders, judgments, opinions, reasons for decision, endorsements, transcripts of proceedings, or other documents directly to the other Court and providing advance notice to counsel for affected parties in such manner as the Court considers appropriate;
- (b) Directing counsel or a foreign or domestic Insolvency Administrator to transmit or deliver copies of documents, pleadings, affidavits, factums, briefs, or other documents that are filed or to be filed with the Court to the other Court in such fashion as may be appropriate and providing advance notice to counsel for affected parties in such manner as the Court considers appropriate;
- (c) Participating in two-way communications with the other Court by telephone or video conference call or other electronic means, in which case Guideline 7 should apply.

Guideline 7

In the event of communications between the Courts in accordance with Guidelines 2 and 5 by means of telephone or video conference call or other electronic means, unless otherwise directed by either of the two Courts:

- (a) Counsel for all affected parties should be entitled to participate in person during the communication and advance notice of the communication should be given to all parties in accordance with the Rules of Procedure applicable in each Court;
- (b) The communication between the Courts should be recorded and may be transcribed. A written transcript may be prepared from a recording of the communication which, with the approval of both Courts, should be treated as an official transcript of the communication;
- (c) Copies of any recording of the communication, of any transcript of the communication prepared pursuant to any Direction of either Court, and of any official transcript prepared from a recording should be filed as part of the record in the proceedings and made available to counsel for all parties in both Courts subject to such Directions as to confidentiality as the Courts may consider appropriate; and
- (d) The time and place for communications between the Courts should be to the satisfaction of both Courts. Personnel other than Judges in each Court may communicate fully with each other to establish appropriate arrangements for the communication without the necessity for participation by counsel unless otherwise ordered by either of the Courts.

Guideline 8

In the event of communications between the Court and an authorized Representative of the foreign Court or a foreign Insolvency Administrator in accordance with Guidelines 3 and 5 by means of telephone or video conference call or other electronic means, unless otherwise directed by the Court:

- (a) Counsel for all affected parties should be entitled to participate in person during the communication and advance notice of the

communication should be given to all parties in accordance with the Rules of Procedure applicable in each Court;

- (b) The communication should be recorded and may be transcribed. A written transcript may be prepared from a recording of the communication which, with the approval of the Court, can be treated as an official transcript of the communication;
- (c) Copies of any recording of the communication, of any transcript of the communication prepared pursuant to any Direction of the Court, and of any official transcript prepared from a recording should be filed as part of the record in the proceedings and made available to the other Court and to counsel for all parties in both Courts subject to such Directions as to confidentiality as the Court may consider appropriate; and
- (d) The time and place for the communication should be to the satisfaction of the Court. Personnel of the Court other than Judges may communicate fully with the authorized Representative of the foreign Court or the foreign Insolvency Administrator to establish appropriate arrangements for the communication without the necessity for participation by counsel unless otherwise ordered by the Court.

Guideline 9

A Court may conduct a joint hearing with another Court. In connection with any such joint hearing, the following should apply, unless otherwise ordered or unless otherwise provided in any previously approved Protocol applicable to such joint hearing:

- (a) Each Court should be able to simultaneously hear the proceedings in the other Court.
- (b) Evidentiary or written materials filed or to be filed in one Court should, in accordance with the Directions of that Court, be transmitted to the other Court or made available electronically in a publicly accessible system in advance of the hearing. Transmittal of such material to the other Court or its public availability in an electronic system should not subject the party filing the material in one Court to the jurisdiction of the other Court.

- (c) Submissions or applications by the representative of any party should be made only to the Court in which the representative making the submissions is appearing unless the representative is specifically given permission by the other Court to make submissions to it.
- (d) Subject to Guideline 7(b), the Court should be entitled to communicate with the other Court in advance of a joint hearing, with or without counsel being present, to establish Guidelines for the orderly making of submissions and rendering of decisions by the Courts, and to coordinate and resolve any procedural, administrative, or preliminary matters relating to the joint hearing.
- (e) Subject to Guideline 7(b), the Court, subsequent to the joint hearing, should be entitled to communicate with the other Court, with or without counsel present, for the purpose of determining whether coordinated orders could be made by both Courts and to coordinate and resolve any procedural or nonsubstantive matters relating to the joint hearing.

Guideline 10

The Court should, except upon proper objection on valid grounds and then only to the extent of such objection, recognize and accept as authentic the provisions of statutes, statutory or administrative regulations, and rules of court of general application applicable to the proceedings in the other jurisdiction without the need for further proof or exemplification thereof.

Guideline 11

The Court should, except upon proper objection on valid grounds and then only to the extent of such objection, accept that Orders made in the proceedings in the other jurisdiction were duly and properly made or entered on or about their respective dates and accept that such Orders require no further proof or exemplification for purposes of the proceedings before it, subject to all such proper reservations as in the opinion of the Court are appropriate regarding proceedings by way of appeal or review that are actually pending in respect of any such Orders.

Guideline 12

The Court may coordinate proceedings before it with proceedings in another jurisdiction by establishing a Service List that may include parties that are entitled to receive notice of proceedings before the Court in the other jurisdiction ("Non-Resident Parties"). All notices, applications, motions, and other materials served for purposes of the proceedings before the Court may be ordered to also be provided to or served on the Non-Resident Parties by making such materials available electronically in a publicly accessible system or by facsimile transmission, certified or registered mail or delivery by courier, or in such other manner as may be directed by the Court in accordance with the procedures applicable in the Court.

Guideline 13

The Court may issue an Order or issue Directions permitting the foreign Insolvency Administrator or a representative of creditors in the proceedings in the other jurisdiction or an authorized Representative of the Court in the other jurisdiction to appear and be heard by the Court without thereby becoming subject to the jurisdiction of the Court.

Guideline 14

The Court may direct that any stay of proceedings affecting the parties before it shall, subject to further order of the Court, not apply to applications or motions brought by such parties before the other Court or that relief be granted to permit such parties to bring such applications or motions before the other Court on such terms and conditions as it considers appropriate. Court-to-Court communications in accordance with Guidelines 6 and 7 hereof may take place if an application or motion brought before the Court affects or might affect issues or proceedings in the Court in the other jurisdiction.

Guideline 15

A Court may communicate with a Court in another jurisdiction or with an authorized Representative of such Court in the manner prescribed by these Guidelines for purposes of coordinating and harmonizing proceedings before it with proceedings in the other jurisdiction regardless of the form of the proceedings before it or before the other Court wherever there is commonality among the issues and/or the parties in the proceedings. The Court should, absent

compelling reasons to the contrary, so communicate with the Court in the other jurisdiction where the interests of justice so require.

Guideline 16

Directions issued by the Court under these Guidelines are subject to such amendments, modifications, and extensions as may be considered appropriate by the Court for the purposes described above and to reflect the changes and developments from time to time in the proceedings before it and before the other Court. Any Directions may be supplemented, modified, and restated from time to time and such modifications, amendments, and restatements should become effective upon being accepted by both Courts. If either Court intends to supplement, change, or abrogate Directions issued under these Guidelines in the absence of joint approval by both Courts, the Court should give the other Courts involved reasonable notice of its intention to do so.

Guideline 17

Arrangements contemplated under these Guidelines do not constitute a compromise or waiver by the Court of any powers, responsibilities, or authority and do not constitute a substantive determination of any matter in controversy before the Court or before the other Court nor a waiver by any of the parties of any of their substantive rights and claims or a diminution of the effect of any of the Orders made by the Court or the other Court.